

Glitters, glans en een echte

De sedari, een traditionele bank, speelt een belangrijke rol in Turkse en Marokkaanse huishoudens. En in veel huizen is de voorliefde voor messing, skai en marmer zichtbaar.

tekst MARLOES DE MOOR
foto DINGENA MOL

In de interieurwinkel van Fouad Addoukalli (hij zit rechts op de foto) op de Slotermeerlaan in Amsterdam-West. 'Sedari's zijn eeuwenoud.

Marokkaanse theeserviezen, olielampen, bontgekleurde loungebanken met dikke kussens, hysterische grand foulards met franjes. Dit soort Arabische duizend-en-één-nachtinvloeden zie je soms wel terug in Nederlandse interieurs, als een manier om te ontsnappen aan boerenkool, westenwind en kaplaarzen. Voor veel Marokkaanse Nederlanders is het juist een manier om zich thuis te voelen.

Hoewel Marokkaanse en Turkse interieurs steeds meer westers worden ingericht, zijn er ook duidelijke verschillen met Nederlandse interieurs. Bij Youssef El Mehdi (31) bijvoorbeeld is de huiskamer verdeeld in een tradi-

tionele zithoek of 'salon' en een gedeelte met een westers bankstel en televisie. De zithoek is bedoeld om gasten te ontvangen of om een scheiding tussen mannen en vrouwen te kunnen maken.

"In het Marokkaanse gedeelte hebben wij een sedari staan. Daar vind je ook allerlei accessoires die we uit Marokko hebben meegenomen. Het gedeelte met het moderne bankstel en de breedbeeld-tv gebruiken we om naar *The voice of Holland* of *Studio sport* te kijken. Op deze manier combineren we het Nederlandse leven met de Marokkaanse traditie," vertelt El Mehdi.

Hester Dibbits en Hilje van der Horst deden in 2007 als wetenschappers van het Meertens Instituut onderzoek naar Marokkaanse en Turkse interieurs in Nederland. Uit dit onderzoek blijkt dat de tweedeling in de huizen een duidelijk teken van integratie is. Traditie en moderniteit gaan samen. Marokkanen en Turken integreren zo hun culturele achtergrond in het dagelijks leven in Nederland.

Fouad Addoukalli, eigenaar van interieurwinkel Bazar Andalus in Amsterdam-West, verkoopt zogenoemde Marokkaanse salons die bestaan uit een sedari met tafel. Een sedari is een zit-ligbank met een houten onderstel waarop dikke matrassen zijn bevestigd. Die zijn bekleed met kleurrijke stoffen. Sedari's lopen meestal in een u-vorm.

Bazar Andalus is populair bij Marokkaanse Nederlanders. Addoukalli

hoeft zijn assortiment zelden aan te passen, want de vraag blijft onveranderd. "Sedari's zijn eeuwenoud. De belangstelling neemt nooit af. Je kunt niet spreken van meer of minder populair. Ze worden altijd verkocht, omdat ze horen bij onze cultuur," aldus Addoukalli. Hij merkt wel dat jongere kopers steeds vaker kiezen voor moderne sedari's in een zwarte of grijze stof. "Oudere mensen houden meer van antiek en van kleuren."

Slechts een klein percentage van zijn klanten is autochtoon. "De sedari blijft toch vooral in trek bij Turken en Marokkanen."

Amina Meliani, meubelmaakster in de Indische Buurt, herinnert zich dat ze als kind bij haar opa en oma in Oost-Marokko met de hele familie op matrassen zat. "Eronder lag een tapijt en daarop had mijn oma zelfgemaakte matrassen van wol gelegd waar we op konden zitten. In het midden stond een tafel met eten. Dat was praktisch, want als we klaar waren, kon mijn oma het tapijt zo weer oprollen en opbergen."

Volgens Meliani stamt het idee af van de nomaden, die de dekens en tapijten makkelijk konden oprollen als ze verder moesten trekken. "Ik vermoed dat van daaruit de sedari is ontstaan. Hij is meegereisd in de tijd. In de loop der jaren is hij steeds meer op een westers bankstel gaan lijken."

Toen Meliani in de jaren zeventig met haar ouders naar Nederland kwam, hadden ze geen sedari. "We

hadden in huis wat er op dat moment te koop was: een eikenhouten bankstel met groen velours bekleed, zoals je wel bij oudere mensen ziet. Mijn moeder kocht Delfts blauwe vazen. Het zag er oer-Hollands uit bij ons thuis. We hadden geen geld om naar Marokko te gaan en daar een sedari te kopen. Geen enkele Nederlandse Marokkaan had er in die tijd één," zegt Meliani.

Pas in de jaren tachtig werd het makkelijker om sedari's naar Nederland te halen. Er kwamen Marokkaanse woonwinkels die ze verkochten. "Mijn moeder heeft er toen ook eentje gekocht. Langzamerhand kwamen daar Marokkaanse lampjes bij en een klok met een afbeelding van de Kaäba. Op de salontafel staat een glimmend Marokkaans theeservies. Zo gaat ze een beetje terug naar haar roots. Het Delfts blauw is bijna verdwenen. Nederlanders vinden dit interieur een beetje kitsch, maar Arabische mensen houden juist van glitters en glans."

Meliani maakt zelf eigentijdse sedari's. "Ik wil ze voor iedereen maken, niet per se alleen voor Marokkanen. In Marokkaanse winkels zie je vaak traditionele sedari's. Die wil ik niet tekort doen, maar het is mijn smaak niet. Ik houd meer van modern: strak en effen."

Ze is er verbaasd over dat Nederlandse gezinnen soms maar één tweezitsbank en een fauteuil hebben staan. "Hoe kun je nu met vijf personen op zo'n klein bankje zitten, denk

Er zijn ook moderne sedari's in ingetogen zwart-wit.